

Это был мужчина средних лет с пластырями на лице. Человека толкали в толпе, пока он хромал. Он время от времени кланялся, чтобы извиниться.

Йе Чен подошёл, как только он более чётко посмотрел на лицо человека. Он позвал его инстинктом: "Да Тяньер?"

Человек средних лет повернул голову, чтобы посмотреть на Йе Чена. Он немного вздрогнул перед тем, как повернуться, и побежал к выходу из ночного клуба, ничего не сказав.

Йе Чен сразу же погнался за ним. Он схватил его за руку и холодно сказал: "Ян Тянь, зачем ты побежал, когда увидел меня?"

Человек средних лет замер и повернулся только после нескольких секунд молчания. Он показал униженное выражение лица и заставил улыбнуться. "Сяо Ези, я больше не тот Ян Тянь, которого ты знал раньше". Почему ты до сих пор меня помнишь? Почему?"

Когда они стояли близко друг к другу, Е Чен понял, что он претерпел большие перемены. Он казался взъерошенным чрезвычайно грязными волосами. У него была повсюду щетина и пара пластырей на лице. Часть его лобной кости была переломана, так как казалось, что он был избит. В целом, он источал безжизненную ауру.

Человек до Е Чена был Ян Тянь, который когда-то был его лучшим другом в университете. Тогда вышел знаменитый сериал "Молодые и опасные". Ян Тянь любил персонажа Да Тяньер, поэтому он и дал себе это прозвище.

Всё время пребывания в университете они оба оставались в одной общности, и им было о чём поговорить. Один был рациональным и тихим, в то время как другой был прямолинейным и импульсивным.

Йе Чен отчетливо помнил, как на третьем курсе университета он ходил в кибер-кафе, чтобы поиграть в "Истребителя подземелий" с Ян Тянем. [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...] [...]

[...]

[...] [...] [...] [...]

[...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...] [...] [...] [...] [...] [...]

[...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...]

[...]

[...] [...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...]

[...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...]

[...] [...]

[...] [...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...]

[...]

[...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...]

[...] [...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...] []

[...] [...] []

[...] [...]

[...] [...] []

[...] [...] [...] []

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...]

[...] [...]

[...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...]

[...] [...] [...]

[...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...]

[...] [...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...] [...]

[...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...] [...]

[...]

[...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...] [...]

<http://tl.rulate.ru/book/38992/893790>